

55. Хр. Т. Стояновъ до Г. С. Раковски

Огорченъ е отъ отношението на Русия къмъ България и българскитѣ колонисти. Праща по тоя поводъ статія за в. Дунавскѣи Лебедъ.

Одесса, 1861, октом. 19.

Родолубивый Г. Раковский!

Като са нарани, въ послѣшно-то време, така силно общо-то бугарско тѣло отъ църный ни сѣврень врагъ, нарани се и моята душа, защото и я съмъ единъ членъ отъ това тѣло. Слѣдствие на това бѣше да се разболѣжъ душевно отъ тежка болестъ и да са бројж за нещастенъ, че съмъ въ ржце-тѣ на наши-тѣ джелате, кои, ако имъ иде човѣкъ по колата, го обычатъ, ако ли сеца църга-та си връзъ себе, убиватъ го, направуватъ го да пропадне. Като боледувамъ сега така и като отъ день на день сѣ повече и повече премира душа-та отъ видъ-о на мжки-тѣ и патило-то на измамени-тѣ и довлечени-тѣ ни тука братя, отъ кои на стотѣхъ десетъ сж здрави, зехъ перо-то да се обада, мож ли изложж на хартія това, что ѣ причина на силна-та ми душевна болѣсть. Плодъ на тоя пръвъ за мене опитъ ѣ статія-та, что Ви ѣж пращамъ сега, та, ако ѣж намѣрите что годеръ прилична за „Дунавскій Лебедъ“, ще Вы молж да ѣж напечатите въ него.

У тая статія има нѣколко иглици за нашій-о врагъ, кой нарани общо-то ни тѣло, та за това, какво-то разсждите за по добрѣ, така правете съ нихъ. Я съмъ ѣж начинилъ така, что-то може и да се махне това, безъ да се измѣни цѣль-та на статія-та.

Лава-та, коя ще погълне тукашни-тѣ тиране, готова ѣ да избухне, туку чека минута-та.

Поздравлявамъ Вы и желажъ напредокъ на сичко онова, что желае Ваше-то великодушно сѣрдце.

Христо Тод. Стояновъ, софійскій шопъ (ученикъ Филарет.)

Тука ѣ господинъ П. Гржмадовъ. Той Вы поздравля. Той върна нѣколко бугаре, что бѣхж дошли да глѣдатъ мѣста. У нихъ той найде таквыя писма отъ консулы-тѣ Рачинскіи, дѣка той говори, че една душа не ще оста у Бугарско!

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 85, № 7271).

56. С. Филаретовъ до Хр. Т. Стояновъ

Съобщава на Стоянова да му пише за всички прѣчки и несгоди, които срѣща. Пита за живота му въ Одеса и за отношенията му съ дѣдо Тошковичъ. Подканя го да ходи на театъръ.

Цариградъ, 1862, іан. 22.

Я изыскувамъ отъ тебе, милый мой Христо, да ми писвашъ уредно и чистичко, а тоя пжтъ мое-то писмо къмъ тебе излѣзе твърдѣ разкжсано и неуредно, защо ся писа на нѣколко пжтя.

Твое-то писмо отъ 5 и 13 іаннуар. пріехъ и ти съмъ много благодаренъ, като гледамъ да ми казвашъ откровенно за сичко, що ты пытамъ.